

75

76 / 2013 - 103

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS**, Námestie legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 178, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, proti žalovanému: **Krajskému súdu v Košiciach**, Štúrova č. 29, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1SprI/54/2013 zo dňa 30.04.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/76/2013-35 zo dňa 25.09.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/76/2013-35 zo dňa 25.09.2013 **m e n í** tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného č.: 1SprI/54/2013 zo dňa 30.04.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného súdu Košice II č.: 1SprV/156/2013 zo dňa 08.03.2013 a **v r a c i a** vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trov konania **331,13 €** do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta v Stropkove, Námestie SNP č. 7.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutie žalovaného č.: 1SprI/54/2013 zo dňa 30.04.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného súdu Košice II č.: 1SprV/156/2013 zo dňa 08.03.2013.

Krajský súd zistil, že rozhodnutím sp. zn. 1SprV/156/2013 zo dňa 08.03.2013 Okresný súd Košice II ako povinná osoba podľa § 18 ods. 2, § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), §§ 46, 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny

poriadok) nevyhovelo žiadosti žiadateľa o sprístupnenie aktualizovaného zoznamu všetkých „živých vecí“, to znamená vecí nerozhodnutých, aj vecí neprávoplatne rozhodnutých, ktoré napadli na Okresný súd Košice II v období od 01.01.2013 do 28.02.2013 a týkajú sa subjektov: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, EOS KSI Česká republika, s.r.o., Praha, Deptinvest limited, so sídlom 33 Porter Road, Britské Panenské ostrovy, Deptinvest limited, so sídlom 33 Pasca Estate, Britské Panenské ostrovy, Majetkový holding, a.s., Bratislava, CASH COLLECTORS SK s.r.o., Bratislava, Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava, BBF capital, a.s., Banská Bystrica, Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Slovak Telekom, a.s., Bratislava, Telefónica Slovakia, s.r.o., Bratislava, ŠPORT FIBRIL s.r.o., Žilina, CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava, ktoré vystupujú ako navrhovatelia v konaniach registra C, Cb, Ro, Rob s uvedením čísla spisu, senátu, predmetu konania, navrhovateľa, odporcu, dátumu podania a pôvodného dátumu konania.

Krajský súd rozhodol s odôvodnením, že ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z. umožňuje z informácií týkajúcich sa rozhodovacej činnosti súdu sprístupniť iba informácie, ktoré sa sprístupňujú podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom podľa odkazu č. 24 je ustanovenie § 82a ods. 5 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Podľa tohto ustanovenia súdy sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného predpisu (zák. č. 211/2000 Z.z.) všetky súdne rozhodnutia, vrátane neprávoplatných rozhodnutí a rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej. Súdy pritom robia opatrenia na ochranu práv a právom chránených záujmov.

Zákon č. 211/2000 Z.z. a ani iný právny predpis nemá legálnu definíciu pojmu „rozhodovacia činnosť súdov“. Výklad uvedeného pojmu poskytol Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 5 SŽi/1/2011 zo dňa 15.12.2011, v zmysle ktorého: „V užšom slova zmysle sa rozhodovacou činnosťou súdov alebo orgánov činných v trestnom konaní rozumie konania a rozhodovanie súdu a orgánu činného v trestnom konaní v konkrétnej právnej veci, t.j. od začiatku konania (na základe návrhu alebo bez návrhu), cez jednotlivé procesné úkony, procesné čiastkové rozhodnutia, až po rozhodnutie vo veci samej. Pôjde najmä o procesné pravidlá vedenia konania, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o veci samej. Súd je toho názoru, že pod uvedený pojem je potrebné zaradiť činnosť súdu od nápadu veci až do jej právoplatného skončenia, a preto z pojmu rozhodovacia činnosť súdov nemožno oddeliť evidovanie vecí v súdnych registroch“. Krajský súd preto žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal, že všeobecné súdy okrem Okresného súdu Košice II, Košice – okolie, Michalovce a Spišská Nová Ves mu informácie o prebiehajúcich spotrebiteľských konaniach bez problémov poskytovali a naďalej poskytujú. Aj menované súdy mu v predchádzajúcich rokoch tieto databázy poskytovali. Z uvedeného dôvodu je potrebné predpokladať, že postup absolútnej väčšiny slovenských všeobecných súdov, vrátane Najvyššieho súdu SR je súladný so zákonom.

Žalobca poukazuje na § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého, okrem iného, združenie môže byť účastníkom konania, a teda aj vedľajším účastníkom konania (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Svojim postupom mu okresný súd odňal možnosť realizovať jeho právo podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Ak SR vytvorila na základe príslušných smerníc EU zákonný priestor pre fungovanie združení na obranu spotrebiteľov (zák. č. 250/2007 Z.z.) a najmä ak došlo k novelizácii § 93 O.s.p. a vznikla nová skupina vedľajších účastníkov, ktorými sú aj združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré sú oprávnené vstupovať do súdnych konaní na podporu spotrebiteľov, z vlastného podnetu a bez osobitného preukazovania právneho záujmu na veci, keďže ich legitimácia je daná zákonom, nemá inú možnosť zistiť, do ktorých konaní

je potrebné na podporu spotrebiteľov vstúpiť. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 04.12.2014 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Je toho názoru, že nesprístupnením informácií zo súdnych registrov neodňal žalobcovi realizovať jeho právo vstúpiť do súdnych konaní ako vedľajší účastník v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. a uplatňovať všetky procesné práva vedľajšieho účastníka. Spotrebiteľia ako účastníci prebiehajúcich spotrebiteľských konaní majú vždy možnosť požiadať žalobcu o vstup do týchto konaní ako vedľajšieho účastníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Nejednotný postup súdov pri poskytovaní informácií zo súdnych registrov robí predmet tohto konania zásadnou právnou otázkou, pri ktorej je potrebné analyzovať dopad rozhodnutia na iné konania rovnakého druhu. Súdna prax smeruje k materiálnemu chápaniu obmedzenia prístupu k informáciám, a preto ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/, § 12 zák. č. 211/2000 Z.z. je nevyhnutné vykladať v spojení s § 4 ods. 1 zák. č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov.

Zásadnou právnou otázkou v tomto prípade nie je, či poskytnúť informácie zo súdnych registrov žiadateľovi, ale ktoré informácie je potrebné zo súdneho registra pred ich poskytnutím vylúčiť. V tejto súvislosti ide o osobné údaje fyzických osôb, a to o meno a priezvisko, adresa trvalého bydliska, resp. korešpondenčná adresa, na ktorej účastník preberá súdne zásielky.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobca žiada informácie zo súdnych registrov z dôvodu zamýšľaného vstupu do súdneho konania. Takéto údaje fyzickej osoby majú však nevyhnutne podobu „osobných údajov“, na základe ktorých je osoba odporcu v konaní určiteľná a nastáva tu predpokladané obmedzenie zo strany zákona na ochranu osobných údajov. Je potrebné uviesť, že nie všetci spotrebiteľia majú záujem, aby tretie osoby nadobudli vedomosť o tom, že sú odporcami v súdnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Meno a priezvisko žalobcu síce samej osobe ešte nevyhnutne nemusia byť znakom tvoriacim určiteľnosť fyzickej osoby. Tvoria však 90% identity subjektu, a preto v spojení s ďalšími i nepatrnými znakmi môže byť naplnená určiteľnosť osoby. Tá je daná v tom prípade, ak by údaje boli už v takom súhrne, že dotknutej osobe možno adresovať zásielky

na adresu, na ktorú na základe údajov je pošta spôsobilá doručiť zásielku konkrétnemu adresátovi.

Podľa § 12 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov *všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.*

Súčasťou administratívneho spisu je kópia rozhodnutia predsedníčky Krajského súdu v Prešove č. 1 Spi O/4/2012 zo dňa 30.04.2012, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že informácie zo súdnych registrov sú informácie evidenčného charakteru. Tieto informácie má povinná osoba evidované v informačnom systéme (súdny manažment), z ktorého jednoduchým postupom vie informácie aj získať. Zadaním označenia navrhovateľa zlustruje Register C, resp. Ro, všetky súdne konania prebiehajúce na konkrétnom súde a takýto zoznam je možné z aplikácie vytlačiť. Aj v prípade, že zoznam nebude obsahovať úplné podrobnosti o odporcovi, bude pre žiadateľa aspoň informáciou, s ktorou môže žiadateľ pracovať. Získaný zoznam môže povinná osoba upraviť vymazávaním tých konaní, o ktorých sa domnieva, že sa netýkajú spotrebiteľov. Najvyšší súd sa s týmto právnym názorom stotožňuje.

Najvyšší súd poukazuje na to, že vývoj v súdnej praxi obsah pojmu „rozhodovacia činnosť“ v § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 211/2000 Z.z. ustálil tak, že do tohto pojmu nepatria evidenčné informácie zo súdnych registrov, pri zachovaní princípov ochrany osobných údajov fyzických osôb.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávali z vyčíslených trov prvostupňového konania za 2 úkony právnej služby podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby po 130,16 €, režijný paušál 2 x 7,81 €) + 20% DPH zo sumy 275,94 €, spolu 331,13 €.

Žalobca trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 druhá veta O.s.p. nevyčísliť do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Ich vyčíslenie súd nemôže v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. vykonať ex offio.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie **nie** je prípustné.

V Bratislave dňa 11. februára 2014

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Emília Čičková*
Emília Čičková

